

113. KINH CHU' PHÁP BỐN¹

Tôi nghe như vầy.

Một thời Đức Phật du hóa tại nước Xá-vệ, trong rừng Thắng, vườn Cấp cô độc.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn bảo các Tỳ-kheo:

“Nếu có dị đạo đến hỏi các ông ‘Tất cả các pháp lấy gì làm gốc?’ thì các ông nên trả lời họ như thế này: ‘Tất cả các pháp lấy dục làm gốc’.

“Nếu lại hỏi, ‘Lấy gì làm hòa hiệp?’ thì nên đáp như vầy, ‘Lấy xúc làm hòa hiệp²’.

“Nếu lại hỏi, ‘Lấy gì làm dấn khởi?’ thì nên đáp như vầy, ‘Lấy thọ làm dấn khởi³’.

“Nếu lại hỏi, ‘Lấy gì làm hữu?’ thì nên đáp như vầy, ‘Lấy tư tưởng làm hữu⁴’.

“Nếu lại hỏi, ‘Lấy gì làm thương thủ?’ thì nên đáp như vầy: “Lấy niêm làm thương thủ’.

“Nếu lại hỏi, ‘Lấy gì làm tiền đạo?’ thì nên đáp như vầy, ‘Lấy định làm tiền đạo’.

“Nếu lại hỏi, ‘Lấy gì làm tối thương?’ thì nên đáp như vầy, ‘Lấy tuệ làm tối thương.’

“Nếu lại hỏi, ‘Lấy gì làm chắc thật?’ thì nên đáp như vầy, ‘Lấy giải thoát làm chắc thật’.

“Nếu lại hỏi, ‘Lấy gì làm ý nghĩa?’ thì nên đáp như vầy, ‘Lấy Niết-bàn làm ý nghĩa’.

“Tỳ-kheo, đó là, dục là gốc của các pháp, xúc là hòa hiệp của các pháp, thọ là dấn khởi của các pháp, tư tưởng là hữu của các pháp, niêm là thương thủ của các pháp, định là tiền đạo của các pháp, tuệ là tối thương của các pháp, giải thoát là chắc thật của các pháp, và Niết-bàn là ý nghĩa của các pháp. Tỳ-kheo, hãy nên học tập như vậy.

“Tích tập tâm xuất gia học đạo⁵, tích tập tưởng vô thường, tích tập tưởng vô thường nên khổ, tích tập tưởng khổ nên vô ngã, tích tập tưởng bất tịnh, tích tập tưởng thức ăn ghê tởm⁶, tích tập tưởng tất cả thế gian không có gì hoan lạc, tích tập tưởng về sự chết.

“Biết sự tốt xấu của thế gian⁷; tâm được tích tập với tưởng như vậy⁸. Biết tập hữu

¹. Bản Hán, quyển 28. Tương đương Pāli, A. 8. 83. Mūla, 10. 58 Mūla; tham chiếu, A. 10. 59 Pabbajjā. Hán, biệt dịch, No.59.

². Hán: dĩ cánh lạc vi hòa —H—M—CPāli: vedanā-samosaraṇā, hòa hiệp (kết hợp) là thọ. Xem cht. dưới.

³. Dĩ hà vi lai —H—C—CPāli: phassa-samudayā, xúc là tập khởi. Xem cht. trên.

⁴. Dĩ tư tưởng vi hữu —H—Q—CPāli: manasikāra-saṃbhavā, tác ý là sanh khởi (hữu).

⁵. Tập đắc xuất gia học đạo chi tâm —o-X-a—D—CPāli: yathāpabbajjā- paricitañca cittam. Tập trong bản Hán phù hợp với paricita trong bản Pāli, nên hiểu là tích tập, thay vì là tập khởi.

⁶. Ác thực tưởng —c—Q—C

⁷. Tri thế gian hảo ố —@—n—c—CPāli: lokassa samañ ca asamañ ca ñatvā, biết sự chánh hay bất chánh (bình đẳng hay không bình đẳng) của thế gian.

của thế gian⁹; tâm được tích tập với tưởng như vậy. Biết như thật sự tập khởi, diệt tận, vị ngọt, tai hoạn và sự xuất yếu của thế gian; tâm được tích tập với tưởng như vậy. Nếu Tỳ-kheo tích tập được tâm xuất gia học đạo, tích tập được tưởng vô thường, tích tập được tưởng vô thường nén khổ, tích tập được tưởng khổ nén vô ngã, tích tập được tưởng bất tịnh, tích tập được tưởng thức ăn ghê tởm, tích tập được tưởng tất cả thế gian không có gì hoan lạc, tích tập được tưởng về sự chết. Biết sự tốt xấu của thế gian; tâm đã được tích tập với tưởng như vậy. Biết tập hữu của thế gian; tâm đã được tích tập với tưởng như vậy. Biết như thật sự tập khởi, diệt tận, vị ngọt, tai hoạn và sự xuất yếu của thế gian; tâm đã được tích tập với tưởng như vậy; đó được gọi là Tỳ-kheo đoạn ái, trừ kết; đã chánh tri, chánh quán các pháp rồi liền được tận cùng sự khổ.

Phật thuyết như vậy. Các Tỳ-kheo sau khi nghe Phật thuyết, hoan hỷ phụng hành.

8. Tập như thị tưởng tâm ——p—O—Q—CPāli: tamṣaññāparicitañca cittam.

9. Tri thế gian tập hữu ——@——CPāli: lokassa samudayañ ca atthañgamañca ñatvā, biết sự tập khởi và hoại diệt của thế gian.